Lesson Eight-Individual vs. Communal Prayer

Source 1

סדר רב עמרם גאון ברכות השחר–וסדר אלו מאה ברכות, כך השיב רב נמרונאי ב"ר הילאי ריש מתיבתא דמתא מחסיא לבני קהל אליסאנה על ידי מר רב יוסף מאור עינינו. לברך כל אחת ואחת בשעתה כמו שמפורש בפרק הרואה, אי אפשר, מפני מנופת ידים העסקניות, העשויות למשמש. אלא כשניעור משנתו רוחץ פניו ידיו ורגליו כהוגן, לקיים מה שנאמר הכון לקראת א–להיך ישראל. וכל יחיד ויחיד חייב בהם. ומנהג כל ישראל בספרד היא אספמיא כך הוא, להוציא למי שאינו יודע, שליח צבור, כהשיב רב נמרונאי בר הילאי.

Translation: The order of the 100 Brachos was set forth by Rav Natroni son of Hil'Ai, head of the Yeshiva at Masa Machsiya, in correspondence with the community in Lucena, Spain through Rav Yosef, the blind one. Rav Natroni provided as follows: it is no longer possible to recite each Bracha at its correct time because today we awake each day with unclean hands, hands that inadvertently came in contact with unclean parts of our bodies during the night. Instead when a person wakes, he should first wash his face, hands and feet as is appropriate. That is how a Jew fulfills the directive in the following verse: Prepare, Jews, for meeting with the Almighty. Every person is obligated to do so. The following represents the custom among Jews in Spain, which is Hispania: in synagogue, the prayer leader recites the morning blessings on behalf of those present so that they may fulfill their obligation by answering: Amen to the Brachos that the prayer leader recites, as Rav Natroni son of Hil'Ai provided.

Source 2

רמב"ם הלכות תפלה פרק ח', הלכה א'-תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן
חומאים אין הקדוש ברוך הוא מואם בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם
הציבור, ולא יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור, ולעולם ישכים אדם ויעריב
לבית הכנסת שאין תפלתו נשמעת בכל עת אלא בבית הכנסת ... הלכה מ'- שליח ציבור
מוציא את הרבים ידי חובתן, כיצד בשעה שהוא מתפלל והם שומעין ועונין אמן אחר כל
ברכה וברכה הרי הן כמתפללין, במה דברים אמורים כשאינו יודע להתפלל אבל היודע
אינו יוצא ידי חובתו אלא בתפלת עצמו.

Translation: The prayer of the congregation is always heard even if among the congregation there are sinners. G-d never rejects the prayers of a large group. Therefore a person should participate with the congregation and should not pray alone if he can pray with the congregation. A person should always arise early and go to synagogue because his prayer is not always heard as it is when he prays in synagogue. 9. The leader can be the conduit by which others fulfill their obligation. Under what circumstances? If at the time that he prays and they listen and answer amen after each blessing, it is considered as if they themselves recited the blessing. That rule applies only for those who cannot read the prayers for themselves but for those who can read the prayers, they can fulfill their obligation only if they read for themselves.

Source 3

שלחן ערוך אורח חיים סימן צ', מ'-ישתדל אדם להתפלל בב"ה (בבית הכנסת) עם הצבור ואם הוא אנום שאינו יכול לבוא לב"ה יכוין להתפלל בשעה שהצבור מתפללים . . . מגן אברהם–עם הציבור: אף על פי שיכול להתפלל בביתו בעשרה מכל מקום ברב עם הדרת

מלך. משנה ברורה—(כח) עם הצבור. מפני שאין הקב"ה מואס בתפלת הצבור ואפילו היה בהם חומאים לא ימנע מלהתפלל עמהם. אם יש לו שתי בתי כנסיות ואחד יש בו ברוב עם מצוה להתפלל בו יותר תפלה בצבור הוא תפלת י"ח (18) דהיינו שיתפללו עשרה אנשים שהם גדולים ביחד ולא כמו שחושבין ההמון שעיקר להתפלל בעשרה הוא רק לשמוע קדיש וקדושה וברכו ולכן אינם מקפידין רק שיהיו י' (10) בבהכ"נ וזהו מעות.

Translation: Shulchan Aruch-A person should try to pray in synagogue with the congregation. If circumstances prohibit him from attending synagogue, he should pray at the same time as the congregation.

Magen Avrohom-With the congregation-Even if he has the opportunity to pray at home with ten men, he should go to synagogue because of the principle of "in a multitude of people is the King's glory" (G-d's prestige increases proportionally based on the number of people who join together in any one place to perform service to G-d).

Mishnah Breura-With the congregation-Because G-d does not reject the prayers of the congregation. Even if there are sinners in the group, you should not hesitate to pray with them. If you have a choice of two synagogues, and one of them is a large congregation, it s a mitzvah to pray with the large congregation. The communal prayer that halacha is concerned with is the Shmona Esrei; that ten people who should read it together. Many people erroneously believe that the purpose of congregating together is to hear Kaddish, Kedusha or Barchu. As a result all that they are concerned with is that there be ten people in synagogue. That is an error.

Source 4

דרש משלי פרק יד סימן ג-[כח] ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון. אמר ר' חמא בר חנינא בא וראה שבחו וגדולתו של הקב"ה, שאעפ"י שיש לפניו אלף אלפי אלפים וריבי רבבות כתות של מלאכי השרת שישרתוהו וישבחוהו, אינו רוצה בשבחן של כלם, אלא בשבחן של ישראל, שנאמר ברב עם הדרת מלך, ואין עם אלא ישראל, שנאמר עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו (ישעי' מג כא), בשביל שיגידו שבחי בעולם, וכה"א נדיבי עמים נאספו עם א-להי אברהם כי לא-להים מגני ארץ מאד נעלה (תהלים מז ,י). אמר ר' סימון אימתי הקב"ה מתעלה בעולמו, בשעה שישראל נאספים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ונותנין שבח וקילום לפני בוראן.

Translation: Proverbs Ch. 14 Verse 28: The King's glory is based on the presence of a multitude of people but the ruin of his Kingdom is in the absence of people. R. Chama said: come and see the glory and greatness of G-d. Even though G-d has before him thousands and hundreds of thousands of groups of ministering angels that can serve Him and praise Him, G-d does not desire their praise but instead wants praise from the Jewish people as can be seen by the verse of: The King's glory is based on a multitude of people. The people referred in that verse are the Jewish people as we learned in the verse Isiah Ch. 43 verse 21: This nation I created. They shall say my praise, in order that they may say My praise in the world. And similarly in the verse, Psalms 47, v. 10: Those people who were willing to die for Kiddush hashem are assembled, the people of the G-d of Abraham, because G-d has the ability to be a shield for them on the earth. He is greatly exalted. R'Simon says: When does G-d gain prestige in His world? At the hour in which the Jewish people gather in synagogues and study halls and recite praise before their Creator.

Source 5

שלחן ערוך אורח חיים סימן נב-דין מי ששהה לבוא לבהכ"נ עד ישתבח. ובו סעיף אחד:

(א) אם בא לבהכ"נ ומצא צבור בסוף פסוקי דזמרה אומר ברוך שאמר עד מהולל בתשבחות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללוי-ה. ואח"כ הללו את ה' מן השמים עד לבני ישראל עם קרובו הללוי-ה. ואח"כ הללו א-ל בקדשו עד כל הנשמה תהלל י-ה: הגה ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' קראו עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי כי בנתיים אינו רק פסוקים מלוקטים (הגהות מיימוני פ"ז מה' תפלה) ואח"כ ישתבח ואח"כ יוצר וק"ש וברכותיה ויתפלל עם הצבור ואם אין שהות כ"כ ידלג גם מזמור הללו את ה' מן השמים: הגה אם עוד אין שהות לא יאמר רק ברוך שאמר ותהלה לדוד וישתבח (הרא"ש והר"י פרק אין עומדין): ואם כבר התחילו הצבור יוצר ואין שהות לומר פסוקי דזמרה אפי' בדילוג יקרא ק"ש וברכותיה עם הציבור ויתפלל עמהם ואחר כך יקרא כל פסוקי דזמרה בלא ברכה שלפניהם ולא של אחריהם: הגה ומכל מקום יאמר כל הברכות שמחוייב לברך בלא ברכה שלפניהם ולא של אחריהם: הגה ומכל מקום יאמר כל הברכות שמחוייב לברך בבקר (כל בו וב"י בשם מהרי"א כמו שנתבאר סימן מ"ו ומ"ז):

Translation: The Rule Concerning an Individual who Enters Synagogue At A Time the Congregation is about to Recite Yishtabach: If an individual enters the synagogue and finds the congregation completing Pseukei D'Zimra, he recites the blessing Baruch Sh'Amar until its completion with the words: M'Hoolal BaTishbachot. Then he recites Tehila L'David until its completion with the words: Mai-Ata V'Ad Olam Halleluya. Then he recites: Hallelu Et Hashem Min Hashamayim until Livnai Yisroel Um Krovo Halleluya. And then: Hallelu Ail B'Kodsho until Kol Haneshama T'Hallel Kah. (The Ramah adds: If he has more time, he should recite Hodu L'Ashem Kiroo until V'Hoo Rachum and skips until the V'Hoo Rachum that comes just before Ashrei because in between, we find scattered verses.) Then he recites Yishtabach and then Yotzair and Kriyat Shma and its blessings and then he should recite Shmona Esrei together with the congregation. And if he did not have as much time to catch up, he can skip the paragraph of Hallelu Et Hashem Min Hashamayim. (The Ramah comments: if he does not have that much time, he can say only Baruch Sh'Amar, Tehilah L'David and Yishtabach. If the congregation already began the blessing Yotzair, and there is no time to recite any part of Pseukei D'Zimra, he should recite Kriyat Shma and its blessings with the congregation and recite Shmona Esrei with them. After Shmona Esrei, he can then recite all the parts of Pseukei D'Zimra without the blessing before it or after it. (The Ramah comments: But he should not forget to recite the blessings of Birchot Haschachar).

Source 6

תשובות הגאונים החדשות – עמנואל (אופק) סימן לה' –תשנח – תשם. ועל מעשה הקדיש אשר שאלת לא נמצא בידינו עליו דבר מבורר הימב מן הראשונים, אך סמכוהו האחרונים על הפסוק הזה (ויקרא כב', לב') ונקדשתי בתוך בני ישראל; ועל מה שאמרו רבותינו במדרשו (ברכות כא', ב') כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מן הדברים הללו יוצא להם שאם נתקבצו עשרה בני אדם לדבר מצוה בין בתפלה בין בתלמוד תורה צריכין לקדש. לכך אחר פסוקי דזמרה וסמוך לברוך הבוחר בשיר ובזמרה חי העולמים יקדישו פעם אחת, לפי שכבר סיימו את המצוה של פסוקי דזמרה ועכשו יתחיל באחרת שהיא ק"ש בברכותיה לפניה ולאחריה . . . וקדיש יאמרו אחר כל סיום י"ח, שגם היא מצוה בפני עצמה

ואינה מתחברת עם מה שיאמר אחריה. וקדיש אחר יאמרו אחר ספר תורה, מפני שקריאת התורה בציבור בעשרה. וקדיש אחר סדר קדושה, מפני שהוא גם הוא מצוה בפני עצמה והוא דבר שבקדושה ולא יפחות מעשרה.

Translation: Concerning the origin of Kaddish that you asked, we can not trace the practice to a clear and definitive source found among our ancestors' writings. However, those who followed them based their recitation of Kaddish upon this verse (Leviticus 22, 32) And I will be sanctified within the people of Israel; and upon what our Rabbinic leaders extrapulated from the verse: that any prayer which results in the sanctification of the name of G-d must be recited only in a group of ten men. From these teachings we can conclude that when ten men congregate to perform a mitzvah, whether it be for prayer or for the study of Torah, they must then recite a prayer in which they sanctify the name of G-d. As a result, at the conclusion of the first section of the morning prayer, Pseukei D'Zimra, after reciting the Bracha in Yishtabach, those congregated should recite Kaddish because they have the completed the mitzvah of reciting Pseukei D'Zimra and they are about to perform an additional Mitzvah, the recital of Kriyat Shma and its blessings before and after . . . And they should recite Kaddish after Shmona Esrei because it too is an independent Mitzvah and it is not connected with that which is recited after it. And another Kaddish should be recited after the Torah Reading because in order to read from the Torah, ten men must congregate together. And another Kaddish after reciting the Kedusha in OO"Vah L'Tzion because it too is a Mitzvah unto itself and it is a Prayer of Sanctification of G-d's name and requires the presence of ten men.

Source 7

רבינו יהודה ב"ר יקר-פירוש התפלות והברכות -עמ' עז'-ומיד אומר קדיש אומר תתקבל
כיון שעומד בסוף התפלה, כדאמרינן במדרש תלים (ימ'): אמר ר' מנחם מלאך שהוא ממונה
על התפלה ממתין עד שתתפלל כניסה אחרונה שבישראל, ונומל כל תפילות ועושה אותן
עטרה, ונותנה בראש קונו. ולכך אומר החזן תתקבל צלותהון ובעותון דכל ישראל בשביל
שהמלאך מחבר את כלן לעשות אותם עטרה. וזהו כתר יתנו לו שאומרים בקדושה ראש
התפלה. ואחר כך אומר יהא שלמא רבה שצריך לחתום כל התפילות, בשלשה שמנה
עשרה, וא-לה' נצור וסדר קדושה. והיינו דאמרינן במדרש תלים גדול השלום שאין חותם
כל הברכות אלא שלום.

Translation: Immediately he recites Kaddish and recites within it the line of Tiskabel since he has reached the end of the prayer service. This practice is in line with what we learned in the Midrash on Sefer Tehillim (19): Rabbi Menachem said: the angel that is in charge of prayer waits until the last Jewish synagogue completes its service and gathers together all the prayers and fashions them into a crown and places the crown on the head of G-d. The prayer leader directs the words: Tiskabel Tzlos'Hohn Oo'V a'Ooson D'Chol Yisroel to that angel to encourage him to collect the prayers and to create a crown from them. That is the meaning of the words: Keser Yitnu (A crown they will give You) that is recited as the opening words of Kedushah in Shemona Esrei. Then the prayer leader says: Yihai Shlama Rabbah which is how the prayer leader must close Shemona Esrei the three times he does so; how Elokei Nitzor must be finished and how Kaddish Tiskabbel must end. That is what was meant in the Midrash of Sefer Tehillim: great is peace; that all sets of Brachos must end with a statement of peace (i.e. Birkat Hamazone).

Source 8

דברים רבה (וילנא) פרשת ואתחנן פרשה ב'–ואני תפלתי וגו' דוד בשביל שהיה יחידי אמר עת רצון אבל תפלתן של ציבור אינה חוזרת לעולם ריקם הוי כה' א–להינו בכל קראנו אליו.

Translation: The words "As for me, etc." King David said those words because he was praying alone needed to ask G-d to view that moments as a favorable time but peopel who participate in communal prayer know that communal prayer never remains unanswered. That is what was meant in the verse: G-d listens whenever we call out to Him.

Source 9

שמע קולנו, ה' א–להינו, חום ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי א–ל שומע תפלות ותחנונים אתה, <u>ומלפניך, מלכנו, ריקם אל תשיבנו.</u> כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.